

ховници, които по-край чисто религиозната си работа—изповедническата, будеха народното съзнание, националния духъ и изпълняваха чисто просветната такава,—учеха на четмо и писмо, подготвяха монаси за свещеници и учители — даскали, които имаха наклонност и възможност и по този начинъ народността, върата и писмеността бѣ запазена и въ най-мрачната епоха на робството.

Монастирите и метосите бѣха, прочеё, разсадници на просветата и писменността. Отъ тѣхните келии излѣзоха Отецъ Паисий, Софроний Враченски, Иосифъ Брадати, Неофитъ Бозвели, Максимъ Райковичъ, Иларионъ Макариополски, Авксентий Велишки и др. които пръ-